

CONFORMERA SIG, CONFORMIST, se under K.

CONFRATER, kånfråtr, m. pl. — *fratres*. (lat.) Medbroder, embetsbroder, medhjelpare.

CONGESTION, CONGLOMERAT, CONGREGATION, CONGRUERA, m. fl., se under K.

CONIIN, -- i'n, n. 3. sing. (kem.) Flytande, fullkomligt flygtig växtbas i *Conium maculatum*.

CONJECTANEA, kånjäcktänea, n. pl. (lat.) Skriftlig samling af ögonblickliga infall, anmärkingar o. d.

CONJUGAL, kånjuggål, a. 2. Äktenskaplig.

CONJUNCTIVUS, kånjunckti'vuss, m. Se *Konjunktiv*.

CONNAISSEMENT, se *Konnässement*.

CONNETABEL, CONNIVENS, CONSECRATION, CONSECVTIV, se under K.

CONSEIL, se *Konselj*.

CONSERVATORIUM, kånnsärrvatörümm, n. 3. pl. — *orier*. (lat.) Musikalisk bildningsanstalt.

CONSILIUM, n. (lat.) Råd. *C. abeundi*, råd att aflägsna sig ifrån ett läroverk: en mildare art af relegation (se d. o.).

CONSISTORIALIS, kånnsistoriäliss, m. pl. — *oriales*. (lat.) Ledamot af ett konsistorium.

CONSISTORIEL, CONSISTORIUM, se under K.

CONSOLE, se *Konsol*.

CONSOLS. (engelskt ord, förkortadt af consolidated stocks) Konsoliderad statskuld eller fonder, för hvilkas räntebelopp vissa statsinkomster äro anvisade.

CONSONERA, m. fl., se under K.

CONSUMMÉ, kånngsamé, m. 3. (fr.) Kraftsoppa.

CONSTANTIAVIN, kånnsståntsiavi'n, n. 3. Bästa sorten Capvin, ifrån en långtgård med namnet Constantia, på Goda Hoppsudden.

CONSTAPEL, se *Konstapel*.

CONSTRICITIV, CONSTRINGERANDE, se under K.

CONSTRUCTOR, kånnsstri'cktårr, m. 3. (lat.)

1) Sammandragande medel. — 2) Se *Boa*.

CONSUL, kånnsull (pl. kånnsult), m. 3. 1) (hist.) a) En af de tvenne statens högsta styresmän i den forda romerska republiken. — b) En af de trenne högsta öfverhetspersonerna i den förra franska republiken. — 2) Af en regering förordnad ombud på utländsk handelsplats, för att der bevakna dess lands handelsintressen. — Skrifves äfv. *Konsul*, nästan alltid i sista bem., mindre i de förra.

CONSULAT, kånnsulat, n. 3. o. 3. 1) En consuls embete, tjänst, värdighet. — 2) Tiden, hvarunder en consul (bem. 1) utöfvade sitt embete. — Äfv. *Konsulat*.

CONSULTATION, m. fl., se under K.

CONTAGIUM, kånntågiümm, n. 3. pl. — *agier*. (lat.) Smittämne, som fortplantas genom vidrörande.

CONTAGIÖS, CONTERFEJ, se under K.

CONTO, pl. *conti*. (ital.; handelst.) Räkning, som för en person eller personifierad sak blifvit öppnad i hufvudboken eller recontran, och som består af tvenne mot hvarandra liggande sidor (Debet och Credit), med personens eller sakens namn till öfverskrift. *C. curant*, utdrag ur hvarje persons räkning i hufvudboken, som hvarje år göres och tillsändes dem. *C. finto*, diktad räkning, förslagsräkning. *C. nuovo* (eller *novo*), ny räkning. *C. corrente*, löpande räkning. *A c.*, i afräkning. *Per c.*, på ell. genom räkning. *C. à*

meta, räkning emellan personer, som förenat sig om något handelsföretag, utan att vara kompanjoner, och dela till hälften vinst och förlust.

CONTOIR eller CONTOR, m. fl., se *Kontor*, m. fl.

CONTOUR, kånngtúr, m. 3. (fr.) Omkrets af en kropp eller teckning. Utkant, Utlinie, Begränsningslinie. — Äfv. *Kontur*.

CONTRA, kån'ntra. (lat.) Emot. *Pro et c.*, för och emot. Sammansättningarne deraf återfinnas under bokstafven K.

CONTRARIUM, kånntråriümm, n. pl. — *ria*. (lat.) Motsats.

CONTRE-AMIRAL, se *Konter-amiral*.

CONTRESCARPE, kånngtrskårpp, m. 3. (fortif.) 1) Yttre grafväggens slutning vid fästningsverk. — 2) Yttre grafranden med den derpå befintliga betäckta vägen samt glacin. — Skrifves äfv. *Konterskarp*.

CONTRÄR, se *Konträr*.

CONTUBERNALIS, kånntubärnåliss, m. pl. — *ales*. (lat.) Kamrat, sällskapare. (Betyder egentligen: Tåltkamrat.)

CONTUMACIA, kånntumåsia, f. (lat.) Tredska. — *Contumacia-dom*, se Tredskodom.

CONTUMACITER, kånntumåsittr, adv. (lat.) Tredskovis. *Döma någon c.*, falla dom öfver någon, som oaktadt kallelse uteliffvit ifrån domstol

CONVEX, CONVOJ, CONVOLUT, m. fl., se under K.

COOPERATION, COOPERERA, se under K.

COOPVARDI, se *Kofferdí*.

COORDINERA, se under K.

COPAHUBALSAM, eller

COPAIVABALSAM, kopåivabållsamm, m. 3. Välluktande och sårlikande balsam, som fås af: COPAIVATRÄD, kopåivaträ'd, n. 3. Ett trädslag i Södra Amerika och på Antillerna. Copalfera Jacquiní.

COPAL, kopål, m. 3. sing. En bérnsten liknande välluktande kåda, som fås af flera amerikanska träd. Kallas äfv. Gummi Copal. Användes isynnerhet till den såkallade *Copalfernissan*. — Skrifves af somliga äfv. *Kopal*.

COPIA, m. fl., se *Kopia*, m. fl.

COPULA, kópula, f. 1. (lat.; gram.) Del af en sats, som förbinder subjektet med predikatet.

COPULATIV, m. fl., se under K.

CORDA, se *Chorda*.

CORDEROY, CORDIAL, CORDIALITET, se under K.

CORDON, se *Kordong*.

CORDUAN ell. CORDOVAN, se *Karduan*.

CORNETTIN, kårnåtti'n, m. 3. Ett slags blåsinstrument af messing.

CORNICHE, se *Karnis*.

COROLLARIUM, kårållåriümm, n. 3. pl. — *ier*. (lat.) Lärosats, som ovilkorligt följer af en förut bevisad sats och derföre icke tarfvat bevis. — Skrifves äfv. af några *Korollarium*.

CORPS, kår, m. pl. *corpser*. (fr.) 1) Större afdelning af en krigshår. Ingår i sammansättningarna: Armécors, Krigscors, Infanteri-, Kavalleri-, Artillericors, m. fl. — 2) Flera genom samma regler, lagar, bruk o. s. v. förenade individer, betraktade såsom ett helt. Så säger man t. ex.: Embetsmannas-, Officers-, Handelsecors, o. s. v. — Ingår för öfrigt i åtskilliga franska uttryck, som allmänt brukas i svenska språket, såsom: *En c.* (ång-kår), samfållt. *C. de bataille* (kår-dö-batållj), midten af en slagordning. *C. de garde* (kår-de-gård, förvrånges i allmänhet till